

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 marca 1980 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego wraz z załącznikiem E. 5, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 11 ust. 5 Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej dnia 11 lutego 1980 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji wraz z załącznikiem E. 5.

Wymieniona konwencja wraz z załącznikiem E. 5 wejdzie w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 11 maja 1980 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 25 września 1974 r., składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Burundi	dnia 25 czerwca	1974 r.,
Kanada	dnia 25 czerwca	1974 r.,
Austria	dnia 25 czerwca	1974 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 25 czerwca	1974 r.,
Gambia	dnia 25 czerwca	1974 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 27 czerwca	1974 r.,
Irlandia	dnia 27 czerwca	1974 r.,
Dania	dnia 28 czerwca	1974 r.,
Francja	dnia 28 czerwca	1974 r.,
Włochy	dnia 28 czerwca	1974 r.,
Luksemburg	dnia 28 czerwca	1974 r.,
Australia	dnia 3 grudnia	1974 r.,

Norwegia	dnia 5 sierpnia	1975 r.,
Nowa Zelandia	dnia 20 sierpnia	1975 r.,
Belgia	dnia 20 października	1975 r.,
Japonia	dnia 10 czerwca	1976 r.,
Nigeria	dnia 6 lipca	1976 r.,
Szwecja	dnia 30 sierpnia	1976 r.,
Algieria	dnia 12 października	1976 r.,
Indie	dnia 18 października	1976 r.,
Cypr	dnia 25 października	1976 r.,
Kamerun	dnia 12 stycznia	1977 r.,
Izrael	dnia 30 marca	1977 r.,
Szwajcaria	dnia 13 kwietnia	1977 r.,
Holandia	dnia 8 czerwca	1977 r.,
Zair	dnia 24 października	1977 r.,
Finlandia	dnia 23 listopada	1977 r.,
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 2 czerwca	1978 r.,
Hiszpania	dnia 4 grudnia	1979 r.,

Zgodnie z ustępami 1 i 2 artykułu 12 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Burundi, Kanady, Austrii, Republiki Federalnej Niemiec i Gambii dnia 25 września 1974 r., a w stosunku do pozostałych wyżej wymienionych państw — po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że do dnia 11 lutego 1980 r. załącznik E. 5 został przyjęty i wszedł w życie w stosunku do następujących państw: Algierii, Austrii, Burundi, Wybrzeża Kości Słoniowej, Gambii, Izraela, Włoch, Nigerii, Norwegii, Szwecji, Szwajcarii, Hiszpanii i Finlandii.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 kwietnia 1980 r.

w sprawie powszechnych przeglądowych badań profilaktycznych niektórych grup ludności.

Na podstawie art. 16 ust. 4 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się powszechne przeglądowe badania profilaktyczne ludności w wieku od 40 lat, zwane dalej „badaniami przeglądowymi”.

2. Celem badań przeglądowych jest uzyskanie oceny stanu zdrowia poszczególnych osób i ustalenie dla nich programu czynnej opieki profilaktycznej, leczniczej i rehabilitacyjnej oraz określenie potrzeb zdrowotnych bada-

nej ludności i kierunków dalszej działalności związanej z zaspokajaniem tych potrzeb.

§ 2. 1. Badania przeglądowe osób, które w danym roku kalendarzowym kończą 40 lat, wprowadza się począwszy od 1981 r. W latach następnych badaniami przeglądowymi obejmuje się kolejne grupy ludności, a mianowicie: osoby w wieku 45 lat — począwszy od 1983 r., osoby w wieku 50 lat — począwszy od 1985 r.

2. Powtórne badania osób, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się co 5 lat, jeżeli w trakcie wcześniejszych badań nie stwierdzono potrzeby objęcia tych osób czynną opieką profilaktyczną, leczniczą lub rehabilitacyjną.